

*Interview:
Paul Nielsen
Foto:
Lene Sørensen*

Holger Sørensen: - Jeg villk høre »Den tyvagtige skade» som hilsen til indenrigsministeren.

Holger Sørensen, af profession murer, har en gang i sin borgmestertid opnået at komme på forsiden af landets aviser. Det var, da han - helt uhørt - indkaldte til et byrådsmøde klokken otte om morgenen.

Dagen før havde der været ordinært møde i byrådet. Da det var det sidste møde før sommerferien, havde borgmesteren ønsket to vigtige sager sat til behandling uden for dagsordenen. Det protesterede et kvindeligt medlem imod og forlangte udsættelse, fordi hun ikke havde haft tid nok til at sætte sig ind i sagerne.

- OK, sagde Holger Sørensen, så holder vi ekstraordinært møde i morgen klokken otte. Hvorefter dagsordenen herfor omgående blev trykt på rådhuset og udleveret.

Historien dukkede op, da fhv. borgmester Holger Sørensen forleden tog hul på erindringsposen. Anledning: Han fylder 70 år i morgen. Den dag indbyder han til åbent hus på Vandrerhjemmet kl. 10-13.

Borgmesteren huskes stadig

Selv om det snart er seks år siden, han nedlagde borgmesterkæden, er han bestemt ikke blevet glemt. Han færdes - ofte i selskab med sin hustru, Inger - i mangt et selskab, og når han går på gaden, mødes han tit af et »Davs, Holger«.

- Min borgmesterperiode stoppede den 31. december 1985 kl. 24. Da midnatsslagene lød, ringede det på døren. Uden for stod mine to viceborgmestre, Knud Rasmussen og Erling Jensen, med en flaske champagne i hånden. De ville lige ønske godt nytår. Det var en gestus, som jeg blev meget glad for, fortæller Holger Sørensen.

- Jeg havde sat mig for, at min tilbagetræden ikke skulle komme bag på mig. Et par år forinden havde jeg truffet min beslutning. Alligevel blev det selvfølgelig en voldsom overgang. Min borgmestergerning havde også ført andre gøremål med sig, som jeg måtte sige farvel til. Jeg forblev dog på min post i lokalrådet inden for Kreditforeningen Danmark

og Horsens Erhvervsinvestering.

- Den første tid, efter at jeg var holdt op, nød jeg det hele som en ferie. Borte var de ofte meget lange arbejdsdage. Men selvfølgelig gav det spekulationer. Det hele var noget, man skulle vænne sig til. Vi kunne glæde os over en omgangskreds, der blev mere tid til at passe, og for den sags skyld kunne jeg også tage mig mere af vores hund. I dag synes jeg, at tilværelsen er pragtfuld. De lange arbejdsdage, som alle borgmestre klager over, er borte. Men i øvrigt, hvorfor pibe, vi har jo selv valgt jobbet. Endelig er der også det, at jeg altid bestræbte mig på, at dagene ikke skulle vare længere end til kl. 23 eller 24.

- Tiden løber

- I dag synes jeg, at tiden løber. Jeg kommer meget omkring i Horsens, kommer tit på lystbådehavnen, og på Sydhavnen møder jeg mange herlige mennesker. Der er der atmosfære. Faktisk er det noget af en kulturoplevelse, hvor mange af de gamle har nok at beskæftige sig med. Et af husene hedder »ørnebo«. Oprindeligt var det »Hjørnebo«, men de to første bogstaver er faldet væk. Et andet sted ligger »Larsens Plads«, for her bor Larsen. Ved huset »Folketinget« står der en bænk. Her sidder man så og ordner verdenssituationen. En af mændene har lavet en andebolig som et rækkehus. Der er to indgange, og vi har oplevet, at når det blæste ind ad den ene, flyttede anden bare om til den

»Så er det nu«

- *De kom i byrådet den 1. april 1966?*

- Ja, jeg havde fået flere henvendelser om at lade mig opstille, men sagde nej. Jeg var formand for fagforeningen og med i skyldrådet, så jeg syntes ikke, der var tid til mere. Så en dag, hvor jeg sad til skyldrådsmøde i Bryrup, blev jeg ringet op af borgmester Robert Holm, der klart og koncist sagde: »Så er det nu«. Og ved det efterfølgende valg kom jeg i byrådet. Et halvt års tid senere døde Robert Holm. Han afløstes af Ove Jensen, og da han gik af som 70-årig (på Bastilledagen), blev jeg borgmester. Det var den 15. juli 1972.

- Jeg er lykkelig for, at jeg fandt så mange gode hjælpere i både byrådet og blandt kommunens ansatte. Selvfølgelig har det ikke været lutter lagkage altsammen. Selv om der var flertal for det ny rådhus, var der alligevel besvær med at på planerne gennemført. Et nyt rådhus mødte nemlig modstand hos visse kredse i byen.

- En dag var jeg på Endelave, som jeg altid har sat stor pris på at besøge. Her blev jeg ringet op og fik at vide, at Rank Arena var blevet lukket. Det var et hårdt slag, fordi det drejede sig om mange arbejdspladser. Jeg synes, det var glædeligt, at kommunen købte fabrikken, selv om det også gav en del ballade. Der kom tilbud om at bruge bygningerne til lager, men vi sagde nej.

- Det, vi ønskede, var arbejdspladser. Derfor var det en lykkelig dag, da Schur

Holger Sørensen er en flittig avislæser. Her plejer han dyngen igennem foran Michael Kviums billede af ham.

tog tre uger. Så kørte det hele fantastisk, ikke mindst på grund af en utrolig indsats fra direktør Helmuth Riedel.

- Meget at glæde sig over

- Det er altid det gode, man husker, og der har været meget at glæde sig over.

- Mange af vore ønsker blev gennemført. Jeg tænker på rådhuset, de to vandværker, en helt ny vandledning til erstatning for den, der var kørt helt ned. Vi fik Præsthøjgård og Lindehøj og foretog en udvidelse andre steder. Nævnes bør også Bankagerskolen, udbygningen af lystbådehavnen, forbedring af kaj anlæg og sammen med amtsrådet - en ny færge til Endelave.

- I den periode prøvede vi hele tiden at have overskud hvert år. Der var flere penge at gøre godt med dengang, fordi borgerne tjente penge. Jeg er glad for, at jeg ikke er borgmester i dag. Det er blevet væsentligt vanskeligere, fordi

der arbejdes under betydeligt skrapper økonomiske vilkår. Det gælder for alle kommuner.

- *Forholdene for de ældre?*

- Jeg synes, der gøres meget for de ældre, når mulighederne er der. Men der er jo sket en ændring. Da vi var børn, tog man sig af sine bedsteførelde. I dag det det sådan, at der ikke er plads hertil i en lejlighed, og der skal to indtægter til for at have et parcelhus. Og så er det altså, at det siges: »Når der ikke er økonomi og plads til de ældre, må det, med de skatter, der betales, være det offentliges opgave«.

- Det er rigtigt, men der er blevet så mange flere ældre. Derfor har der været sagt meget om, at de ældre bør blive i eget hus eller egen lejlighed længst muligt. Det er nok moralsk rigtigt, men det forudsætter, at der kan ydes tilstrækkelig hjælp. F. eks. burde der nok være flere hjemmehjælpere. De, der er, er ved at løbe livet af sig. Det ved jeg bl. a., fordi jeg er med i det kontaktudvalg, der er mellemlid mellem kommunen og socialvæsenet. Der burde være råd til at bygge plejehjem eller beskyttede boliger. Vi skal nemlig også være opmærksomme på, at der findes mange med

ke kan fatte, at mange millioner postes ud til ulandsprojekter. I princippet er det rigtigt, at hjælpe der, men det er også min opfattelse, at der forsvinder alt for meget i de forkerte lommer. Der er brug for en langt stærkere kontrol. Der foregår et uhyggeligt sløseri. Jeg forstår udmærket, at mange er utilfredse med den form, når der samtidig skal skæres ned herhjemme.

- En anden sag er, at der ofte stilles spørgsmål ved, hvordan vi får råd til de store brobyggerier, når der samtidig skal gennemføres skrappere sparekrav til f. eks. sundheds- og hospitalsområdet. Jeg har selv været indlagt på sygehus et par gange. Det er fantastisk, hvad personalet klarer på baggrund af nedskæringerne. Trods travlhed møder de altid en med venlighed og omsorg.

Mange minder fra byrådssalen

- *Det er blevet sagt, at mens De sad i borgmesterstolen, fik De en slidt plet på den ene side af jakken. Den skulle stamme fra, at viceborgmesteren trak i jakken, når De blev for ophidset. Det er også sagt, at man kunne se, når De var ved at miste tålmodigheden. Så rullede De kuglepennen mellem fingrene.*

- Ja, det skal nok passe eg husker en temmelig banal sag fra skoleudvalget. Et byrådsmedlem fik en sag læst op to gange uden at forstå den. Så var det, at to borgerlige medlemmer besluttede sig til at bede mig om at læse den op en tredje gang ud fra formodningen om, at så havde alle i byrådsalen forstået det.

- En anden begivenhed rin

der mig i hu. I min borgmestertid var jeg formand for Skærbækværket og som følge heraf i bestyrelsen for Elsam. Der opstod krav om, at vi ikke skulle købe flere kul fra Syd-Afrika. Da vi havde en langtidskontrakt, og kullene derfra var både bedre og billigere, kunne vi ikke uden videre afbryde samarbejdet. Det var særlig kommunisterne, der var imod os. Situationen gik en dag videre i byrådet.

- Kommunaldirektør Svend Wøhlk og jeg havde møde i Vestre Landsret, hvorfor viceborgmester Erling Jensen ledede byrådsmødet. Da vi lidt forsinket kom ind i byrådssalen, var ungmunkunister, der i øvrigt opførte sig pænt, mødt op klædt som skeletoner og med transparenter. Da mødet var forbi, overrakte de os en lille pose, der skulle indeholde sydafrikanske kul. Jeg fik indholdet analyseret på Skærbækværkets laboratorium. Indholdet viste sig at være - engelske cinders, mindes Holger Sørensen.

- Nok uenige - men ikke uvenner

- I min tid i byrådet havde socialdemokraterne også flertallet. Vi kunne være uenige med mindretallet om principper og beslutninger, men vi blev aldrig uvenner. Det mener jeg er noget positivt.

- En begivenhed husker jeg også. Det var, da der fra indenrigsminister Britta Schall Holberg kom ordre til, at vi skulle lade 40 millioner kroner af vore penge indefryse i flere år uden renter. Jeg var rasende, og da bekræftelsen på indefrysningen kom fra indenrigsministeren, lod jeg brevet indramme på mit kontor. Senere kom der også et indrammet billede af Britta Schall Holberg til. Det fik jeg ved en budgetmiddag af Venstres ordfører Knud Rasmussen med en bemærkning om, at hende var jeg jo ikke gode venner med.

- Hvad gør man i en sådan situation? Jeg rejste mig selvfølgelig og takkede, tog billedet ud af dets plasticpose, kom nogle småpenge i den og opfordrede det øvrige selskab til at gøre det samme. Så ville jeg sende beløbet til Giro 413 med pladeønsket »Den tyvagtige skade«.

- Jeg erindrer også en henvendelse, byrådet fik fra Planstyrelsen. Jeg spurgte kommunaldirektøren, om han ikke kunne forfatte et brev for at spørge, hvad det var for nogle torskehoveder derovre. Jo, sagde Wøhlk, det skal jeg nok, hvis du da ikke har noget imod, at jeg anvender et andet sprog.

- Man skal beholde j ordforbindelsen

- *Det politiske liv kan være hårdt. Hvordan bevarer man sin menneskelighed?*

- Jamen, her er noget, man hele tiden skal have i baghovedet. Der er nogle ting, man har godt at at blive mindet om - ikke mindst, at der skal føres en anstændig politik. Man må aldrig miste jordforbindelsen, siger Holger Sørensen.

Holger Sørensen har flere side-gøremål. Han er formand for Murernes Veteranklub, der er tilsluttet Sammenslutningen af Efterlønnere og Pensionister, hvor man bl. a. diskuterer sociale problemer. Han er medlem af en såkaldt legeklub, hvor medlemmerne spiller billard og rafter. På det sidste møde var det Holger Sørensen, der havde lavet de gule ærter. Hjemme laver han af og til mad. Hans kone Inger bedyrer, at han er vældig god til suppe, frikadeller og bøffer. Og, tilføjer hun, han rydder altid op efter sig i køkkenet. Som hun også siger: - Jeg vidste, det ville blive hyggeligt at få Holger hjem.

Det har været et særkende for Holger Sørensen, at han som borgmester altid sørgede for, at der var styr på det daglige arbejde og på byrådsmoderne. Han har skabt respekt omkring sin person. Det skal nok komme til udtryk på fødselsdagen.